

"Interior zero" de Lavinia Braniște

Un scenariu de,
Elena Odăianu

1. INT. CABINA DE PROBĂ (ZI)

1

Oglinzi în toate părțile cabinei, o lumină rece de neon, muzică de club care vine de sus. Pe bancă sunt puse o geantă de plajă și un tricou simplu alb, și două sutiene de dantelă, alb și negru, agățate într-un cuier, pentru probă. CRISTINA (32), cu o față delicată, de madonă, ochii mari, căprui, sprâncenele conturate spre tâmples, părul castaniu închis, tunsă foarte scurt, aproape zero, trasă la față și cu o privire goală de mioapă e dezbrăcată până la brâu. Are un tonus muscular athletic dar cu sânii lăsați, pielea albă, nebronzată. În partea de jos poartă un pantalon negru trei sferturi. CRISTINA alege din cuier și probează cu mișcări mecanice, privind absentă la imaginea ei din oglinzi, sutienul negru de dantelă.

MAMA(v.o.)

(vorbește tare, cu o voce îngrijorată)
Cefaci?!

CRISTINA

(cu o voce aparent degajată, forțată)
Mai stau un pic, încă nu l-am probat pe al doilea.

Cristina se apleacă, caută în geantă și scoate o pensetă cu care încearcă să își smulgă un fir de păr de pe sânul stâng. Nu reușește din prima, se ciupește și sângele țâșnește din pielea sensibilă. Aruncă penseta și se scobește cu unghia. Într-o răbufnire de plâns în hohote se prăbușește epuizată lângă bancă, în poziția ghemuită, cu mâinile cuprinzând genunchii și capul sprijinit pe ei.

MAMA(v.o.)

Ce să îți faci mama să nu mai plângi?!

CRISTINA(v.o.)

(în cabină, aceeași poziție ghemuită, ridică fruntea de pe genunchi, obrazul este brăzdat de lacrimi dar privirea este rece, tăioasă, plină de mânie, aproape de ură)

Să nu mă fi făcut! Dar cum să-i spui mamei așa ceva.